

X X X

Aš nepavīdo tēms, kas gīvenēma pruvēi
Ligo balio – okatnē, be zlastēs ēr struoka.
Nedīvuojous, je kas anou nuočlīvā kuolēi.
Tiktā aš nemuokiejau... Ēr daba nemuoko.

Vēsas kertēs – kap kūliu – priritintas dēinū.
Vo adīnas po luovo tik raituos, voluojēs...
Kauk mēnotas – kap vēlkā ka kauk mienesēinuo...
Vo, atruoda, tou čiesa jug tēik keravuojē!..

Vēina žuodē tetrūka – ēšēra, pabēra...
Kap mielieniu rožončios. Jau nebsolasiuosi!..
Nuors da gīvs, bet jau puomietie sāva – nomērēs,
Kap šašoulietis slinksi... A ruopās ruopuosi.

Ēr baidīdams tus, katrēi gīvenēma pruvēi
Ligo atlaidus kuokius a didili balio,
Būsi tuolēi no svieta. Ēr no vēskuo tuolēi.
Tuoks noplīšēs, noskarēs, sošlapēs, sošalēs...

Bet ni znuoka, ni garsa – tik iesi ēr iesi.
Ligo ginto a gintomēs kas. Nuors be varda.
Vo ka, sīluos nostuojēs, kamē nuors atsēsiesi,
Tas jau būs ne tik pērma – ēr pastara kārta.